

ta resistència encara desorienta més, perquè en definitiva la institució no és del poder administratiu, sinó que pertany de dret al malalt en primer terme i, en segon lloc, al metge. No oblidem, ni per un moment, que el patrimoni de la majoria dels hospitals del nostre país s'ha format de donatius d'individus que, a priori, han fet constar ja llur voluntat de què el capital cedit fos emprat per a l'assistència al malalt pobre.

La cosa, doncs, resulta ben clara, però, a més, cal preguntar: sense el factor malalt, què seria l'hospital? No existiria. I per tal que els malats hi acudin en gran nombre, cal preguntar també: on radica el secret de l'èxit de la institució benèfica? En el cos facultatiu. Després en l'administració.

Els malats acuden sempre a un determinat hospital pel prestigi d'un cirurgià, d'un especialista o d'un bon internista. El que la sala, els mobles siguin més o menys bons, tenen per al malalt un valor relatiu.

El poder administratiu ha de cedir el lloc que li pertoca al poder científic, i els dos germanívolament deliberar l'aspecte científic de la institució d'assistència social.

Jo crec sincerament que aquesta és la manera, no solament d'evitar conflictes, sinó que, a més, es podrà treure un major rendiment als serveis per als quals s'instituí l'establiment benèfic.

Ponència d'Assegurances Socials

Per tal d'atendre les nombroses consultes que es dirigeixen a la Secretaria del Sindicat en relació a aquesta qüestió palpitant, i per a informar dels treballs en curs de la ponència i orientar als companys que col·laboren des de diferents llocs i amb diferents aspectes a la propaganda d'aquesta ponència, s'avisava que tots els dimarts i divendres de 7 a 8 de la tarda a la Secretaria del Sindicat (Casal del Metge) els companys de la ponència rebran totes les consultes i visites que vulguin fer els companys.